

WIJ **B**EATRIX, BIJ DE GRATIE GODS,
KONINGIN DER NEDERLANDEN,
PRINSES VAN ORANJE-NASSAU,
ENZ. ENZ. ENZ.

Besluit van

tot wijziging van het BABW in verband met elektronische bekendmaking van verkeersbesluiten met het oog op optimale routeadviezen en route-informatie

Op de voordracht van Onze Minister van Infrastructuur en Milieu van, nr. IenM/BSK-, Hoofddirectie Bestuurlijke en Juridische Zaken;
Gelet op de artikelen 15, eerste lid, en 18, derde lid, van de Wegenverkeerswet 1994;
De Afdeling advisering van de Raad van State gehoord (advies van, nr.);
Gezien het nader rapport van Onze Minister van Infrastructuur en Milieu van, nr. IenM/BSK-, Hoofddirectie Bestuurlijke en Juridische Zaken;

Hebben goedgevonden en verstaan:

ARTIKEL I

Het BABW wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 12 wordt als volgt gewijzigd:

1. Onderdeel b wordt geletterd onderdeel c.
2. Er wordt een onderdeel ingevoegd, luidende:
b. bord L3 van bijlage 1, behorende bij het RVV 1990 voor zover het een bushalte betreft;.

B

Artikel 26 komt te luiden:

Artikel 26

De bekendmaking van verkeersbesluiten geschiedt door kennisgeving van het besluit in de Staatscourant.

ARTIKEL II

Dit besluit treedt in werking met ingang van 1 januari 2013.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

DE MINISTER VAN INFRASTRUCTUUR EN MILIEU,

Nota van toelichting

Aanleiding

Het gebruik van routeplanners en navigatiesystemen is sterk gegroeid. Daarmee is ook de invloed van die routeplanners en navigatiesystemen op het feitelijke gedrag van weggebruikers vergroot. In de praktijk blijkt dat de makers van digitale kaarten die dienen als onderlegger voor routeplanners en navigatiesystemen vaak niet tijdig kunnen beschikken over (volledige) wijzigingen in essentiële weggegevens die in opdracht van wegbeheerders zijn of worden gerealiseerd. Dat leidt tot foute routeadviezen en -informatie en brengt risico's van verkeersonveiligheid, overlast en ongemak voor de gebruikers, andere verkeersdeelnemers, omwonenden en wegbeheerders met zich. Daarbij kan bijvoorbeeld gedacht worden aan vrachtwagens die door verboden milieuzones worden geleid, aan personenauto's die over gebiedsontsluitingswegen worden geleid samen met fietsers en voetgangers in plaats van gescheiden over stroomwegen en aan hulpdiensten die over wegen worden geleid met drempels of andere hindernissen.

Verkeersveiligheid, bereikbaarheid en het waarborgen van de bruikbaarheid van wegen zijn algemene doelstellingen van de Minister van Infrastructuur en Milieu. Een oplossing voor het hierboven geschetste probleem is ervoor te zorgen dat wegbeheerders zo snel, bruikbaar en betrouwbaar mogelijk gewijzigde essentiële weggegevens beschikbaar stellen ten behoeve van de digitale kaartenmakers. Om die beschikbaarstelling van accurate verkeersgegevens door wegbeheerders te bewerkstelligen, zijn er twee middelen ingezet. Het eerste middel is dit besluit: een wijziging van de artikelen 12 en 26 van het Besluit administratieve bepalingen inzake het wegverkeer (BABW). Het tweede middel, ter ondersteuning van dit besluit, is een elektronische invoerapplicatie voor bekendmaking van verkeersbesluiten in de Staatscourant.nl.

De bekendmaking van verkeersbesluiten in de Staatscourant

Het gewijzigde artikel 26 van het BABW schrijft voor dat wegbeheerders elk verkeersbesluit bekend moeten maken in de voor ieder toegankelijke, elektronische Staatscourant (www.officiëlebekendmakingen.nl). Artikel 26 BABW is daarmee in lijn met artikel 3.42, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb). Ingevolge dat artikellid vindt elektronische bekendmaking van niet tot de centrale overheid behorende bestuursorganen, die niet tot een meer belanghebbenden zijn gericht, uitsluitend plaats in een van overheidswege uitgegeven blad, tenzij bij wettelijk voorschrift anders is bepaald.

Voorheen bepaalde artikel 26 BABW dat wegbeheerders mededelingen dienden te doen van verkeersbesluiten in één of meer plaatselijke dag- of weekbladen. In die mededelingen moest in ieder geval vermeld worden op welke weg het verkeersbesluit betrekking had en welke verkeerstekens geplaatst of verwijderd werden of welke verkeersmaatregel getroffen werd.

Uit de Wegenverkeerswet 1994 (WVW) en het BABW volgt dat een wegbeheerder een verkeersbesluit moet nemen voordat hij:

- bepaalde verkeersborden en onderborden voor zover daardoor een gebod of een verbod ontstaat, mag plaatsen of verwijderen (artikel 15, eerste lid, van de WVW en artikel 12, onderdeel a, van het BABW);
- bepaalde verkeerstekens op het wegdek, zoals (gele) doorgetrokken strepen, gele onderbroken strepen en haaiantanden mag plaatsen of verwijderen (artikel 15, eerste lid, van de WVW en artikel 12, onderdeel c, van het BABW (nieuw));
- maatregelen mag treffen op of aan de weg tot wijziging van de inrichting van die weg of tot het aanbrengen of verwijderen van voorzieningen ter regeling van het verkeer, indien die maatregelen leiden tot een beperking of uitbreiding van het aantal categorieën weggebruikers dat van die weg of een gedeelte daarvan gebruik kan maken (artikel 15, tweede lid, van de WVW).

De publicatie van deze verkeersbesluiten is noodzakelijk met het oog op de optimalisatie van routeadviezen en route-informatie. Voorbeelden van voor die adviezen en informatie relevante verkeersbesluiten zijn die op basis waarvan venstertijden ingevoerd of afgeschaft worden en die op basis waarvan een milieuzonebord of een bushaltebord geplaatst of verwijderd wordt. Wat betreft het bushaltebord wordt verwezen naar de laatste paragraaf.

Met de bekendmaking van verkeersbesluiten in de elektronische Staatscourant is te waarborgen dat belangrijke aanpassingen in wegkenmerken die bepalend zijn voor route-informatie en -adviezen snel en accuraat doorgevoerd kunnen worden in digitale kaarten van route-planners en navigatiesystemen. Daarmee neemt de effectiviteit van verkeersbesluiten toe en kan bovendien worden bespaard op de nu verplichte kosten voor publicaties van de mededelingen in bladen. Dit besluit past ook in het open-data-beleid voor overheden, aangezien verkeersbesluiten dan beschikbaar komen voor hergebruik via internet en wel via één loket: de Staatscourant.

Elektronische invoerapplicatie voor verkeersbesluiten

Het middel om de beschikbaarstelling van accurate verkeersgegevens door wegbeheerders te bewerkstelligen, is een elektronische invoerapplicatie voor

verkeersbesluiten. Deze invoerapplicatie is ter ondersteuning van dit besluit in opdracht van het Ministerie van Infrastructuur en Milieu door het ICTU /Kennis- en Ontwikkelingscentrum Officiële Overheidspublicaties ontwikkeld. Met behulp van deze voorziening kunnen wegbeheerders mededelingen over nieuwe verkeerssituaties digitaal aanleveren ten behoeve van de plaatsing daarvan in de elektronische Staatscourant. Daartoe bevat deze applicatie gestandaardiseerde invulvelden voor onder meer de weg waarop de nieuwe verkeerssituatie gecreëerd wordt en voor de te plaatsen en te verwijderen verkeersborden, verkeerstekens en andere maatregelen op of aan de weg.

Wegbeheerders moeten deze invoerapplicatie in de eerste plaats gebruiken om de verplichte bekendmaking van verkeersbesluiten op te stellen en ter publicatie aan de Staatscourant te sturen. Daarnaast kunnen zij met behulp van deze applicatie kennisgevingen van ontwerpen van verkeersbesluiten doen of onverplichte mededelingen doen van verwante maatregelen die een verkeerssituatie veranderen waarvoor strikt gezien geen verkeersbesluit nodig is. Voor ontwerp-verkeersbesluiten geldt dat:

a. deze op grond van artikel 3:11 Awb ter inzage gelegd moeten worden. Dit kan met behulp van de applicatie. De terinzagelegging van het ontwerp, dat niet tot een of meer geadresseerden is gericht, kan ingevolge artikel 2:14, tweede lid, Awb echter niet *uitsluitend* elektronisch;

b. van de ontwerpen *kennisgegeven* moet worden op grond van artikel 3:12 Awb. Ook dit kan met behulp van de applicatie. In de kennisgeving wordt onder meer melding gemaakt van de terinzagelegging. Ook deze kennisgeving moet aangemerkt worden als een bericht dat niet tot een of meer geadresseerden is gericht als bedoeld in artikel 2:14, tweede lid, Awb. Dit betekent dus eveneens dat deze kennisgeving ingevolge dat artikellid niet uitsluitend elektronisch kan.

De eerdergenoemde onverplichte mededelingen over het wegverkeer in de Staatscourant zijn bijvoorbeeld nuttig, indien enerzijds uit artikel 15, tweede lid, van de Wegenverkeerswet 1994 volgt dat een wegbeheerder een bepaalde verkeersmaatregel mag treffen zonder voorafgaand verkeersbesluit, terwijl het anderzijds met het oog op de optimalisatie van routeadviezen en route-informatie noodzakelijk is dat deze verkeersmaatregel bekend is bij kaartenmakers. Met het oog op die optimalisatie verdient het aanbeveling dat wegbeheerders met behulp van de elektronische invoerapplicatie altijd bekendheid geven aan de volgende verkeersmaatregelen, ongeacht of daarvoor een verkeersbesluit vereist is:

- aanpassingen aan de afdeklaag, de afmetingen en gewichtsbepalingen van een weg;
- de plaatsing of verwijdering van verkeerslichten;
- de plaatsing of verwijdering van drempels en andere hindernissen, zoals bloembakken.

Verder kunnen wegbeheerders overige mededelingen aan het wegverkeer doen in de Staatscourant over veranderende verkeerssituaties in verband met evenementen en wegwerkzaamheden die korter duren dan 4 maanden. Deze mededelingen over het wegverkeer, inclusief ontwerp-verkeersbesluiten, worden, gelet op artikel 11, eerste lid, onderdeel a, van het Bekendmakingsbesluit, onder die titel in de Staatscourant gepubliceerd door Rijkswaterstaat, mede namens andere wegbeheerders.

Alle wegbeheerders krijgen de beschikking over de invoerapplicatie. De initiële kosten voor de bouw en ingebruikname van deze applicatie (ruim 0,5 miljoen Euro) komen voor rekening van het Ministerie van Infrastructuur en Milieu. Voor de wegbeheerders heeft dit besluit een besparing van advertentiekosten tot gevolg (geschat op meer dan 1 miljoen Euro per jaar), doordat zij niet langer verplicht zijn om de mededelingen van de bekendmakingen van verkeersbesluiten in één of meer plaatselijke dag- of weekbladen te laten plaats. De wegbeheerders dragen wel de structurele kosten voor beheer en exploitatie van de applicatie en de bekendmakingen in de Staatscourant. Deze uitvoeringskosten bedragen 250.000 Euro per jaar. Verkeersbesluiten worden gepubliceerd door gemeenten, provincies, waterschappen en door Rijkswaterstaat. Het aandeel van provincies en waterschappen in het totaal aantal verkeersbesluiten is zo gering dat er vanaf wordt gezien om deze bestuursorganen aan de financiering te laten bijdragen. Op basis van het aantal verkeersbesluiten zullen de gemeenten voor 87% bijdragen aan de kosten en Rijkswaterstaat voor 13%. Om de administratieve lasten van facturering aan individuele overheidsorganen te voorkomen wordt de financiering geregeld door een uitname uit het Gemeentefonds en het Infrastructuurfonds. Naast deze bijdrage zijn er aan de bekendmaking van de verkeersbesluiten zelf geen kosten verbonden.

Verkeersbesluit voorafgaand aan plaatsing of verwijdering bushaltebord

Zoals hierboven aangegeven, is kennis over de plaatsing of verwijdering van bord L3 ("bushalte") van bijlage 1 bij het Reglement verkeersregels en verkeerstekens 1990 (RVV 1990) belangrijk voor de optimalisatie van routeadviezen en route-informatie. Met name voor ov-gebruikers en multimodale reizigers die gebruik maken van dergelijke adviezen en informatie is het van belang te weten waar zich een bushalte bevindt.

De plaatsing of verwijdering van dit bushaltebord geschiedde voorheen niet krachtens een verkeersbesluit. Artikel I, onderdeel A, van dit besluit wijzigt artikel 12, onderdeel a, van het BABW zodanig, dat aan de plaatsing of verwijdering van dit bord voortaan een verkeersbesluit moet voorafgaan. Aan dit

bord koppelt het RVV 1990 verkeersregels die een gebod of verbod inhouden. Het gevolg van de plaatsing van bord L3 is enerzijds dat het verbod gaat gelden om een voertuig te laten stilstaan bij dat bord ter hoogte van de geblokte markering of - indien die markering niet is aangebracht - op een afstand van minder dan 12 meter van het bord. Anderzijds leidt dit bushaltebord ertoe dat voor bestuurders het gebod gaat gelden om binnen de bebouwde kom aan bestuurders van een autobus de gelegenheid te geven om van de bushalte weg te rijden, wanneer de bestuurder van die autobus door het geven van een teken met zijn richtingaanwijzer zijn voornemen om weg te rijden kenbaar maakt. Deze verkeersregels staan in de artikelen 23, eerste lid, onderdeel e, en 56, eerste lid, van het RVV 1990.

Wegbeheerders hoeven niet alsnog verkeersbesluiten te nemen in verband met de plaatsing van L3-borden die zij vóór de inwerkingtreding van dit besluit hebben geplaatst.

Inspraak

Dit besluit is voorgelegd aan het Interprovinciaal Overleg, de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG) en de Unie van Waterschappen. Deze stemmen alle in met het besluit. De VNG heeft ingestemd met een bijdrage van 87% in de structurele publicatiekosten in de Staatscourant.

Voorhang

Het ontwerp besluit is overeenkomstig artikel 2b, tweede lid, Wegenverkeerswet 1994 op 2012 overgelegd aan de beide kamers der Staten-Generaal. Dit heeft geleid tot

DE MINISTER VAN INFRASTRUCTUUR EN MILIEU,

mw. drs. M. H. Schultz van Haegen